

KMETOVALEC.

Glasilo ces. kralj. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a neudje plačajo s poštnino vred 2 gld. na leto. Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

Štev. 5.

V Ljubljani, 1. marca 1886.

Leto III.

Ruski lan

je došel; kdor si ga je naročil, naj pride hitro po-nj v pisarno c. k. kmetijske družbe. — Cena mu je letos 16 gold. 27 kr. za hektoliter ali pa 5 gld. za stari mernik.

Nekaj opazek o reji bék.

Spisal baron Bibra.

Namen izrejevanja bék je ta: od zemlje, ki ni nesla dosedaj celó nič ali le malo, pridobiti dohodkov ali povišati dohodke.

Tudi najboljša zemlja, če se zasadi primerno z békami, daje mnogo več dobička, kakor ga imaš po vsakoršnih drugih pridelkih od iste zemlje. Odštevisi stroške nasajenja in gnojenja je po poprečnem razdelku na deset let čistega dobička po 250 do 500 mark (125 do 250 gold) na leto od hektara, kakor so tla, kjer se bék nasade. Kjer se pa dajo prodajati tudi sadike, je dobiček še več.

Tak dobiček se pa doseže le, ako se umno ravna z békami.

Važno je pri tem to-le:

1. Kaka mora biti zemlja,
2. kako pripraviti jo za nasajo,
3. kako ravnati s sadikami,
4. delo po nasaji (kopanje, sušenje in namakanje zemlje),
5. porezovanje,
6. koliko časa se zdrži bekovišče, in
7. kako se pridelki v denar spravljajo.

1. Kakošna mora biti zemlja.

Višnjevkasta mastna glina, če je na nji še humus (to je rodovitna zemlja) dosti debel, je za béko najboljša, ker se od nje največ pridobi; tudi druga glina ali lapor (melina) dá lepega pridelka. Šota in goli pesek pak škoduje rasti bék. Le če šota ni več ko 25 centimetrov debela, pod njo pa je še enkrat tako debelo gline ali rodovitne zemlje, more tudi na šoti rasti bék in dobro obnesti se. Na pesku se obnese le, če je zmešan z rodovitno zemljo in če je pod vsem tem še glina, vzlasti ob bregovih vodá (prodih) ali kjer se bekovišče more namakati.

Béka iz Kaspišknga in od Urala je za pesek in pusto, suho zemljo.

2. Kako pripraviti zemljo za nasajo.

Zemlja se 60 do 75 centimetrov globoko prekoplje, to je za tri ali štiri lopate globoko. Paziti je na to, da se rodovitna zemlja prevrne ali podkoplje, da plevel več ne prerije skoz in ne škoduje nasajeni bék. Predno se koplje, treba je zemljo poravnati, po razkopanju pa, če mogoče, se naredé naprave za namakanje in posuševanje bekovišča. Stojéča voda, posebno če ima železnino v sebi, je békam škodljiva. Tako je odpeljati po primernih jarkih (grabnih), ki se dajo rabiti tudi za namakanje, kedar treba. Zemlja izkopanih jarkov se razmeče enakomerno po zemljišči okolo. Jarki naj se skopljejo 75 do 90 centimetrov globoko in 45 gradov navpik. Nazadnje naj se bekovišče popolnem ravno naredi.

Vse to mora biti do 1. januarija dognano, če je le mogoče. (Konec prih.)

Meso obvarovati, da se ne spridi.

Vzame se nekaj železnega pilenja, katero mora biti popolnoma snažno in brez prahu, na to vlije se čista zavreta voda; v vodo dati je frišno meso tako, da stoji voda čez meso. Da pristop zraku še bolj zabranimo, vlijemo vrh vode še toliko olja, da je vrh pokrit. Ako hočemo meso vzeti iz vode, nagniti je samo posodo, da olje odteče in potem zamoremo meso po volji odvzeti.

Gnojnica in gnojenje z njo.

Gnojnica obstoji iz tekočih živalskih izmečkov ter iz onih trdih, katere tekoči izmečki pri svojem pretakanji seboj potegnejo. Gnojnica izteka se iz hleva naravnost v za-njo prirejene jame, ali pa se še le na gnojišči od gnoja odtaka ter v taki jami zbira. Vsa tekočina, ki se tako v jamah zbira, ima razun rudninskih obstojnih delov skalnice tudi še veliko drugih redilnih snovi v sebi, katere je skalnica izprala in izlužila iz trdih živalskih izmečkov. Zarad tega je gnojnica različno temno-barvana in to toliko bolj, kolikor več je v njej trdih izmečkov.

Gnojnica je jako dragoceno gnojilo kmetovalčevu, nobena kapljica se je ne sme zgubiti. Žalibog, vsi kmetovalci, zlasti manjši posestniki, tega nočejo spoznati ter pustijo gnojnico teči iz bleva in gnojišča na cesto in druge vaše prostore. To delajo deloma iz nevednosti, dostikrat pa tudi le iz malomarnosti, ter ne pomislijo, da to zelo veliko pomeni, kakor gotovi denar na cesto metati.

Najboljši in najceneje porabiti je gnojnico za polivanje in namakanje gnoja na gnojišči. V izvršitev tega dela poslužujemo se različno napravljenih srkalnic, brižgalnic ali pa navadnih korcev.

Primeri se pa mnogokrat, zlasti pozimi ali pa sploh ob času, kadar se gnoj malo suši, da se v gnojničnih jamah veliko gnojnice skupaj nabere, katero je treba odstraniti. V prvi vrsti porabimo najboljše to gnojnico za polivanje in namakanje komposta (mešanca). Dostokrat ostane pa vendar še veliko gnojnice na razpolaganje, da jo moramo porabiti kar naravnost za gnojenje. Z nerazredčeno gnojnico smemo gnojiti le prazne njive. Tako gnojenje z nerazredčeno gnojnico izplača se tudi na oddaljenih njivah, ker izpeljavanje ne stane preveč. Kedar izpeljujemo gnojnico, je dobro pomešati, da ne ostane na dnu jame goščava.

Najboljši čas za gnojenje z gnojnico je zima in zgodnja pomlad, če pade gnojnica na sneženo odejo. Tajski sneg hitro potegne seboj v zemljo rodilne snovi gnojnice. Na močno visečih njivah se ve da ni gnojiti z gnojnico.

Za izpeljavanje poslužujejo se različno napravljenih sodov ali železnih posod. Vse te posode imajo posebne priprave za razpršitev gnojnice. Za polnenje sodov služijo pa srkalnice (pumpa) ali pa tudi le korci.

Z ozirom na gostoto gnojnice treba jo je na hektar 200 — 300 hektolitrov, ako hočemo srednjedobro njivo pognojiti. Gnojilni uspeh gnojnice ne pokaže se samo hitro, ampak je tudi dolgotrajen.

Za gnojenje obraščenih njiv, na deteljišča, na senožeti itd. sme se rabiti le z vodo razredčena gnojnica, katera je obstana, to je, izkipena. Koder razmere pripuščajo, storiti je to najboljše in najceneje kar z vodo, s katero se zemljišče namaka.

Dobra je gnojnica, ki je namešana s človeškim gnojem. Tako gnojnico navadno razkužijo s žvepleno kislino ali bakrenim vitriolom, pustijo jo prekipevati ter v sodih izvozijo na zemljišča. Tak gnoj pristaje prav izvrstno sočnim listnatim rastlinam, sosebno vrtni zelenjadi. Take gnojnice, ki je se ve da precej gosta, porabi se kakih 40 hektolitrov za navadno gnojenje na enem hektaru.

O obdelovanju planinskih pašnikov.

Planinska zemljišča, na katerih se živina redi, pašniki in senožeti, se na mnogih krajih slabo in neprimerno rabijo.

Pogostoma se nahajajo med ljudmi napačne, krive misli gledé tega, kako pomembo ima zemlja za rastlinsko rast. Pač le redkokateri planinec je dosedaj resnobno premišljeval in si to vprašanje razjasnil, kaj da je zemlja za rastline. Kar mu zemlja obrodi, sprejme kmet navadno kot darilo dobrotne narave, kot božji dar ali pa kot pošteno plačilo za trud in težave pri obdelovanju zemlje, z daljnim premišljevanjem si nikdo glave ne beli. Njiva se sicer pognoji, ker je to stara navada, včas, pa uže bolj redko, tudi travnik; skoro nikoli se pa ne gnoje pašniki, čeravno se tudi od njih obrod pričakuje. Ako poprašas, čemu da se gnoji, ti

bode gotovo vsakdo odgovoril: „ker brez gnoja nič ne raste!“ ako pa dalje pozveduješ, zakaj da brez gnoja nič ne rodi, težko pravi odgovor dobiš.

To je pa tako. Rastlina za svojo rast potrebuje živeža, nekaterih redilnih delov, iz katerih steblo perje itd. vstvarja. Te redilne tvarine dobiva rastlina deloma iz zraka, deloma pa iz zemlje.

Kako je pa glele pašnikov? Trava, ki po njih raste, povzije iz zemlje ravno tako nekaj redilnih snovi, kakor seno in otavi po senožetih, kakor žita in druga zelišča po njivah; a vendar se redko kedaj na to misli, da bi se zgubljena moč zemlji povrnila. Nekoliko teh tvarin, ki jih trava zemlji odvzame, jej živina sicer med pašo nazaj da z gnojem, ki ga pušča za sabo; a to ni vse, kar je zemlja potrosila. Zraven pa tudi ravno ti nepravilno razdeljeni odpadki pričajo o nemarnosti planinarjev, kažejo, kako malo za pašnike skrbé. Namesto da bi kravjek nekoliko razgrebli, ga pusté mirno ondi ležati, kamor je padel; tako vduši rastline pol sabo, pozneje pa na takih mestih vzbujajo le taka zelišča, za katere živina ne mara. Po nekaterih krajih Švajce kravjeka ne raztrosijo, ampak prekladajo ga od časa do časa z lopato. Tako se redilne obstojnine gnoja sicer tudi razdelé, trava se pod njem ne zamori, toda to delo je nekoliko težavneje.

Gnoj, ki ga živina ponoči naredi v hlevih in po stajah zraven „stanu“, se zdi pastirjem zelo nadležna stvar brez vse koristi. Navadno z njim pognoje pašnike okoli stanu. Ti pogosto še preveč gnoja dobé ter tako travo obrodé, ki živini ne služi, čeravno močno raste. Tudi se neki prigodi, da pastirji zmečejo gnoj v kako grapo ali pa v kak strmán prepad, da se ga le znebé.

Tudi v mlekarskih izdelkih se nahajajo nekatere zemeljne obstojbine. Ako se od ene krave v 100 dneh vmlze na pr. 400 bokalov mleka, ima to mleke v sebi 7 funtov popela, 1 $\frac{1}{2}$ funtov kalija in skoro 2 funta fosforne kisline, to vse prihaja od paše, tedaj iz zemlje. Ti pepelni deli so za zemljo gotovo zgubljeni.

Ali je pa treba pašnike gnojiti? O tem ni moč dvomiti, ako dobro prevdarimo to kar smo rekli o važnosti gnojenja. Ko bi pa kdo vendar še dvomil, ali je treba našim planinskim pašnikom povrnti, kar so jim že skozi stoletja rastline odvzele, ali ne, temu pripeljemo še druge zanesljive priče. Stari, skušeni planšarji namreč spričujejo in stara pisma dokazujejo, da rodovitnost pašnikov od leta do leta peša, da se tedaj število goved in blagostanje planincev od leta do leta manjša. Ni sicer edini vzrok te žalostne prikazni, pa vendar je najpoglavitniši ta, da se zemlja s pašo vedno izmolzuje, a da se jej nič izmolzene moči ne povrača.

So pa tudi še drugi vzroki, zakaj planinski pašniki mnogokrat rodé premalo paše. Zemljišče rastlini ne daje samo živila, dati jej mora tudi dovolj zdravega in vgodnega prostorišča, kjer svoje korenine lahko zarija in razvija.

Nahaja se pa ravno planinsko-zemljišče pogosto v stanu, da tem tirjatvam ne more vstrezati.

Mnogokrat so planinski pašniki prevlažni ali celo močvirni; namesto dobre paše poganjajo na takih prostorih kisle trave, škodljiva zelišča, katerih živina ne povoha. Velike planjave se vsled tega ne morejo uživati. To močvirje se mora posušiti; kamenje, kterege je povsod obilno, pri tem delu prav dobro služi. Tako se obrod pašnikov lahko pomnoži. Človek bi ne veroval, kaka nemarnost v tem oziru še zdaj pri nas gospodari; tik stanu mora človek včas po močvirji brodirati.

Dobra piča sicer ne raste na močvirnej zemlji, pa tudi ne na prekamnitih tleh. Ako se kamenje od-

pravi, se zelokrat pridobi mnogo rodovitne zemlje. Tudi kamenje ni brez koristi: porabi se lahko pri zidani stanu ali pri zidani hlevov, ki so pogostoma zelo slabi in pomanjkljivi; z njim se lahko popravljajo poti, se narejajo zidovi na mejah pašnikov ali tudi podzemeljski odtoki za vodo na močvirnih krajih.

Vendar pa ni še zadosti, da se kamenje iztrebi; poskrbeti se mora tudi, da se pašniki na novo ne zasujejo. To se zna prigraditi ondi, kjer planinski potoki naglo čez pašnike derejo. Taki potoki privale, sosebno kedar se od snežnice ali od ploha narastejo, za seboj grozno mnogo večega in manjšega kamenja. S kamenjem vred se razlijejo čez pašnike ter jih pokončajo: rodovitno zemljo odplovijo mesto nje pusté kamenje po planini. Marsikak lep pašnik se je tako spremenil v pust prod, v golo puščavo, kjer nobena travica ne zeleni. To se dan današnji zelo bolj pogostoma godi, ko v prejšnjih časih. Glavni vzrok temu je brezobzirno iztrebljevanje gozdov, ki so bili naraven bran zoper take strašne dogodke. Da se ta nesreča ne bode ponavljala, mora se pri posekanju dreves, sosebno pri iztrebljevanju večih gojzdov prav previdno ravnati. Tudi z vravnavo potóčine in z branovi se lahko odvrne ali vsaj zmanjša zasipanje in trganje pašnikov.

Zoper kamenje, ki se meli ob strmih pečih in ki včasih veliko škodo dela, so gojzdi vrh pašnikov najtrdné bran. To kamenje se posebno rado trga spomladi, ko sneg kopni, mnogokrat stani in staje poškoduje, včasih tudi ljudi ali živino pobije.

Naši spredniki so bili pametnejši ko mi; oni so delali take gojzde, ki so bili branovi zoper povodnji in plazove, v prepoved; nobena sekira se jih ni smela dotakniti. Še stoji marsikteri teh gojzdov, umni planinci jim zanašajo; ali veliko so jih tudi počrtili za prodaj; zapeljal jih je mamljivi denar. Ta denarni dobiček se zdaj nikjer ne pozna; škoda pa, ki po iztrebljenju gojzdov za pašnike izvira, se bo dan na dan bolj čutila.

Da ne bodo planinski pašniki vsako leto manj rodili, treba posebno skrbeti:

- a) da se zemlji odvzeta moč z gnojem povrne,
- b) da se posuše močvirni prostori,
- c) da se iztrebi kamenje, ki zavira vživanje pašnikov da se naredé branovi zoper povodnji in melove.

Pa še marsikaj bi se dalo zboljšati, še marsikaj odpraviti, kar je porabi pašnikov na poti. Tako n. pr. mnogo grmovja, ki brez koristi prostor jemlje, ki bi se toraj moralo počrtiti; nahaja se preveč in sicer prav širokih poti, utrlih od ljudi ali od živine: tudi te poti zmanjšujejo porabni prostor; po živinjah stopinjah se pogosto, sosebno pri mokrem vremenu, ko postanejo tla mečava, vderajo jame in se naredé mlake, kjer kmalo slaba želišča vzrastejo, — pa vendar nikdo ne misli, da bi te napake popravil. Ko bi se to storilo, bi se trava na istem prostoru pomnožila in bi se toraj lahko več živine redilo.

Te napake in njih nasledki, da se namreč porabni prostor in vsled tega število živine manjša, — vse to se ne opaža samo po avstrijskih planinah, ampak tudi v Švajci in po bavarskem Allgau-u se čez to slišijo pritožbe. Toda tam ne drže križem rok, ampak si priložno pomagajo: zbrali so se namreč vrli možje planšarji in prijatelji planšarstva, ti so se posvetovali, po kakej poti bi se dali ti zadržki odpraviti, so ta sredstva ustmeno in pismeno priporočali ter tudi dejansko izpeljati skušali.

Družbeni novičar.

Seja glavnega odbora c. k. kmetijske družbe

dné 14. februarija 1885.

Seji predseduje namesto bolnega družbenega predsednika gospod družbini podpredsednik Jos. Fridrih Seunig.

Navzoči so gg. odborniki: Detelja, Jerič, Kastelic, Murnik, Neveklovski, dr. Poklukar, Witschl in družbini tajnik Pirc.

Glavni odbor priredi, da blagajnico c. kr. kmetijske družbe na mesto obolelega družbenega blagajnika in odbornika g. A. Brusa sprejmeta g. odbornik Kastelic in g. tajnik Pirc. Oba gospoda imata ključé do blagajnice, tajnik Pirc pa prevzame izvršitev denarničnih zapisnikov. Duplikate blagajničnih ključev izročiti je gosp. predsedniku.

Od g. blagajnika Brusa sestavljeni račun za leto 1885. dati je v pregled revizorjema gg. Souvanu in Zagarju.

Proračun za l. 1887. prevzame odsek za splošne reči v pregled in svoječasnó poročevanje.

Želji okrajnega glavarstva v Trientu na Tirolskem zaradi nakupa kranjskih plemenskih prešičev naroči se tajništvu ustreči.

Glavni odbor vzame hvaležno v naznanje poslano 3 iztise načrtov za uzorne hleve, koje načrta je doposlalo vis. c. k. kmetijsko ministerstvo. Odbor vzame tudi v naznanje poročilo tajnika, da je uže on se zahvalil za darilo ter na vprašanje imenovanega ministerstva izrekel, da bi bilo dobro, te načrte s slovenskim berilom izdati.

Tajnik poroča, da je vis. c. kr. kmetijsko ministerstvo dovolilo podporo za družbeno drevesnico in sicer za leto 1885. 120 gold. za leta 1886. in 1887. pa po 300 gold. na leto.

Porabo podpore v znesku 200 gold. za sezidanje sirarnice v Česnjici v Bohinjski dolini je c. k. kmet. ministerstvo potrdilo.

C. kr. deželna vlada naznanja, da je c. kr. kmetijsko ministerstvo nakazalo I. četrtino doneska za vinarsko šolo na Slapu.

Glavni odbor odobri račun za nakup divjakov in nakaže potrebno svoto.

Vis. c. kr. deželna vlada naznanja, da je c. kr. kmet. ministerstvo dalo izvanredno podporo gosp. M. Rantu, nadučitelju na Premu (sedaj na Dobrovi) zaradi njegovih zaslug za kmetijstvo.

Glavni odbor se pridruži peticiji štajerske kmetijske družbe za povišanje uvažnine na loj in druge živalske tolščobe.

K letošnjemu shodu gozdarjev na Dunaju imenuje glavni odbor svojim zastopnikom gosp. odbornika dr. Poklukarja.

Glavni odbor naroči tajniku, izdelati poročilo zaradi pobiranja letnine neposrednim potom ter o porabi one polovice doneskov, koje si podružnice pridržé.

Tajniku se dá pooblastilo, zaostalo letnino pobrati potom sprejemnih listov poštnih hranilnic.

Glavni odbor hvaležno na znanje vzame dopisiljatev knjige „Gospodarska uprava“, katero je poslal pisatelj in družbini dopisujoči član g. G. Wichodil, vodja gospodarskega učilišča v Križevcih.

Novim udom družbe se imenujejo gospodje:

grof Barbo Anton, grajščak na Rakovniku.

Bulovec Mihael, kaplan v Semiču.

Golia Ludovik, c. kr. sodnik v Trebnjem.

Gliese Andrej, kaplan v Podzemlju

Štajer Franjo, c. kr. notar v Metliki.

Imenik udov c. k. kmetijske družbe kranjske.

Podružnica v Ljubljani pod vodstvom glavnega odbora.

Glavni odbor: gg. baron Karol Wurzbach pl. Tanenberg, družbeni predsednik, Jos. Frid. Seunig, družbeni podpredsednik, Gustav Pirc, družb. tajnik, in odborniki: Brus A., Detelja O., Goll W., Jerič J., Kastelic R., Murnik J., Neweklovski K., dr. Poklukar J., Robič L., Witschl Fr., dr. pl. Wurzbach M.

Člani:

Dr. Ahačič K., dr. Ambrožič Fr., Auer G., Baumgartner J., Bayer A., Bernard J. ml., dr. K. Bleiweis pl. Trsteniški, Brus A., Bušič J., Bürger L., Grof Chorinsky R., baron Codelli K., Dr. Čebašek A., Čuden J., Deschmann K., Dollhoff W., Dreio A., Dr. Eisl A., Endlicher R., Fabian J., Förderl J., dr. Fuchs F., Galle A., Galle H., Galle V., vitez Gariboldi A., Gertscher A., Globočnik A., Gnjezda J., Hafner J., Hauptmann A., Hočevnar J., Hribar J., Hrovat B.

Janežič R., dr. Jarc A., Jeran L., Jereb J., Jeremann V., dr. Kapler J., Karun Fr., Klein A., dr. Klofutar B., Knez A., Kollmann Fr., Konschegg V., dr. Kosler J., Kraupp M., Kreč M., Krisper J., Krisper V., Kušar J.

Vitez Laschan A., Lasnik P., vitez Lichtenberg L., Linhart W., Luckmann Janez, Luckmann Josip, Luckmann K., Luckmann Th.

Macak J., Mahkot J., Mahr Fr., Majntinger J., Malenšek M., Matauscheg E., Mayer E., Mayer W., Mikuš L., dr. Mosché A., dr. Mrhal J., Mühleisen A., Ojstriš Fr.

Pakič M., Pauer J., dr. pl. Pauker H., Perdan J., Perles J., Peterca Fr., Pirker Fr., Pogačar M., Pollak A.

Ramm A., Ravnikar Fr., dr. Rudež K., Samassa A., dr. Schiffer Fr., Schlegel E., Schmitt M. F., dr. pl. Schrey, Seunig F., Souvan F., Souvan Fr. Ks., Šiška J.

Tönnies G., Treo A. ml., Treun M., Turk J., Urbančič J.

Valenta A., Valentinčič J., dr. Vok Fr., dr. Vošnjak J., Vester A.

Wagner J., Winkler Avg., pl. Wurzbach A., dr. pl. Wurzbach J.

Zamejec A., Zdešar L., Zeschko A., pl. Zhuber R., Ziegler Fr., baron Zois E., dr. Zupanec B., Žagar K., Zupančič J., Zupančič J., Žužek Fr.

Podružnica na Krškem.

Gg. grof Auersperg E., Brulec Fr., Cepudar J., baron Gagern H., Gregorič Fr., Grivic Fr., Hotschevar M., Knavs J., Lapajne J., Lenk J., Lesjak J., Lunder Fr., Medic Fr., dr. Mencinger J., Mlekuš H., Pfeifer J., Pfeifer W., Riedel K., Saje J., Šega J., Tavčar Ig., Verbajš A., Vesel J., Vovk J., Zadnik S.

Podružnica v Metliki.

Gg. Aleš A., predstojnik, Bajuk J., Bulovic M., Dovgan Fr., Gerber K., Geliebe A., Gorenec L., Gustin F., Jagrič H., Jutraš F., Jeršinovic A., Kamenšek D., Kirchdorf F., Kramarič M., Kupljen A., Kuralt T., Navratil A., Paulin A., Pečarič M., Pezdirec J., Režek P., Šest A., Šiler J., Sopčič J., Stajer F.,

Šuštaršič F., Švajgar Fr., Trček M., Tomc M., Wachar Fr., Zaman A.

Podružnica v Il. Bistrici.

Gg. Ličan A., predstojnik, Dekleva L., Domicelj A., Fischer H., Jelovšek A., Križaj N., Ličan J., Pavlič D., Ponikvar A., Škrjanc J., Tomšič J., Zarnik M.

Podružnica v Ložu.

Gg. Lenček Bl., predstojnik, Brence J., Jan S., Lah G., Mlakar A., pl. Obereigner J., Peče Fr.

Podružnica v Trebnjem.

Gg. Treo J., predstojnik, Bogulin M., Gressel J., Hofer K., Koncilija Fr., Pehani Fr.

Podružnica v Cirknici.

Gg. Porenta J., predstojnik, Gruntar Ig., Gruden M., Jeršan A., Klemenc Fr., Korče J., Kovšca A., Kovšca Fr., Obreza A., Premrov F., Puppis K., Pogachnik A., Reissmüller Fr., Rihar Fr., de Schiava A., Šafer J., Šerko Fr., Tolazzi T., Zorc A., Žitnik J.

Podružnica v Mokronogu.

Gg. vitez Berg, predstojnik, Blagne A., Borštnar J., Dolar F., Dolinar J., Grčar A., Grčar J., Grčar M., Jarc F., Jombart V., Keržišnik A., Koračin L., Košir A., Majcen V., Neubauer Fr., Okorn J., Pavčič A., Penca Fr., Planinšek A., Pižmoht A., Rorman M., Šašel J., Smukavec A., Stergar F., Wohinc J., Zajec A., Zorc A.

Tržne cene.

V Kranji, 22. februarja 1886.

Na današnji trg je došlo 208 glav goveje živine in 38 prešičev.

	gl	kr		gl	kr
Pšenica, hektol.	6	82	Ajda, hektol.	4	55
Rež.	5	52	Slama, 100 kil	2	15
Oves	3	40	Seno, " "	2	80
Turšica	5	52	Špeh, fr. kila	—	50
Ječmen	4	80	Živi prešiči, kila	—	31

V Ljubljani, 27. februarja 1886.

Povprečna cena.

	Trg	Magaz.		Trg	Magaz.
	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hektol.	6 05	7 22	Sur. maslo, kila	—	84
Rež	5 36	5 83	Jajca, jedno	—	3
Ječmen	4 39	4 77	Mleko, liter	—	8
Oves	3 25	3 13	Gov. meso, kila	—	64
Soršica	—	6 37	Telečje meso, "	—	68
Ajda	4 06	4 90	Prešič. meso, "	—	54
Proso	5 06	5 30	Koštrun	—	34
Koruza	4 87	5 23	Kurešina, jedna	—	42
Krompir, 100 kil	3 57	—	Golobje, jeden	—	17
Leča, hektoliter	8	—	Seno, 100 kil	1	60
Grah	8	—	Slama, " "	1	51
Fižol	8 50	—	Drva, trde, sež.	7	60
Gov. mast, kila	94	—	" mehke, "	5	20
Svinska mast	82	—	Vino, rud., 100 l.	—	24
Špeh, fr.	56	—	" belo, "	—	20
" prek.	72	—			